

అర్ధంకాని విషయం

అగ్నిహోత్రుడు తమ అభినయంగా వస్తున్న డేవలంతోటే, గుమాస్తాలంతా హాడలి పోయారు. "ఆరి నీ! ఇక్కడే తిగలబడాడే!" అనుకున్నారు. కాని, సర్వేశ్వరావు మాత్రం అగ్నిహోత్రుడు వస్తున్నందుకు ఏమీ భయపడకపోగా, చాలామామూలుగా వున్నాడు. పుండరీకాక్షుడు వెళ్ళుతున్నందుకు విచారించనూలేదు. మిగతా గుమాస్తాలుమటుకు, పుండరీకాక్షుడుగారు పళ్ళెం ఏమీ బాగులేదనుకున్నారు. పుండరీకాక్షుడంటే పెద్ద అభిమానం ఉండికాదు వారు ఇలా అనుకోవడానికి కారణం. పుండరీకాక్షుడని దుయ్యబట్టని రోజులేదు ఇంతవరకు. ఈ సంగతి కోవలసినవే సర్వేశ్వరావును చాలుగా అడిగితే చెప్పగలడు.

పుండరీకాక్షుడు పోతే బాగుండునని వేణుగోపాలరావు రోజుకు లక్షసారులు అనేవాడు. కాని, ఈ రోజున అదే వేణుగోపాలరావు అదే పుండరీకాక్షుడు వెళ్ళడం తినకేమీ సచ్చలేదని వీరేశ్వరావుతో చెప్పగా విన్నాడని జగన్నాథం సర్వేశ్వరావుతో చెప్పాడు. పైగా, జగన్నాథం వెళ్ళిపోతూ పోతూ—

"శక్తి పుండరీకాక్షుడంటే మాత్రం ఇదేడిసిందేమిటి? అగ్నిహోత్రుడు వస్తున్నాడు గనక పుండరీకాక్షుడు మంచివాడయ్యాడు. కాదంటావా? పుండరీకాక్షుడి నెంత బాధపెట్టారు? ఆయన ఎవళ్ళ నయన ఒకముక్క అన్నాడా? చూసుకో, వీడ్చానున్నాడు... బలేవాటలే.. రోజురోజూ నెన్నారేట!"

"పోనీలేదూ, ఎవరవనే మనకే? మన ద్యూతీ మనం చేయాలి. అంతేగా, కాగితం వ్రాయడం. సంతకానికి పంపినే అంతతో తీరిపోతుంది. అగ్నిహోత్రుడేనే? యమధర్మారామయితేనే?" సర్వేశ్వరావు నవ్వుతూ అన్నాడు. సర్వేశ్వరావు అసలు నవ్వుతామనిపి కాదు. సాధారణంగా నవ్వుడు. కాని అగ్నిహోత్రుడంటే నవ్వువచ్చింది. పేరు! పైగా దానికితగ్గుకోపిస్తామనిపట. పాపం పుండరీకాక్షుడు దయగలమనిసి. సర్వేశ్వరావు కూడా వొప్పకొన్నాడు.

పుండరీకాక్షుడుకి 'సెండాఫ్' అగ్నిహోత్రుడికి 'వెల్ కమ్' ఒక్కమాటుపెట్టారు అగ్నిహోత్రుడు చాలా బాధగా పొట్టిగా ఉన్నాడు. కళ్ళు ఎర్రచారలతో కణకణలాడుతున్నాయి, కళ్ళు బోడు తీస్తే. మధ్యపాపిడి

అన్న అంతు అంగుదుటి కడంగా ఉండి, పాడవడానికి సమీపిస్తున్న గొర్రె పొట్టెలు జ్ఞాపకానికి వస్తుంది. పుండరీకాక్షుడు తెల్లగా, తాటాకులా ఉంటాడు. కోపం ఎరగని, నవ్వుకు అలవాటుపడిన మనిషిలా ఉంటాడు! అగ్నిహోత్రుణ్ణి చూసి గతుక్కుమన్నాడు. పక్కవాడిని చూసి గిల్లకుమాడా వేణుగోపాలరావు.

ఫలహారాల తతంగం అయ్యాక వేణుగోపాలరావు మాటాడాడు. పుండరీకాక్షుడు వెళ్ళిపోతున్నందుకు విచారిస్తున్నామన్నాడు. కన్నవిడ్డెలా గుమాస్తాలని చూసుకున్నారన్నాడు. వారికి మంచి భావికలగాలని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నామన్నాడు. తమ తప్పలను తుమించమని ప్రాధేయపడ్డాను.

ఇక అగ్నిహోత్రుడు గురించి.. అగ్నిహోత్రుణ్ణి ఆకాశవిభుల్లో తిప్పాడు. పుండరీకాక్షుడు వెళ్ళిపోతున్నందుకు ఎంతగా విచారిస్తున్నామో అగ్నిహోత్రుడు రాక

వల్లారి కృపారావు

వలన అంతగా సంతోషిస్తున్నామన్నాడు. పైగా తమ అదృష్టమన్నాడు. చాలా తెలివైనవారని విన్నవన్నాడు. ఇంకా ఏమేమో, పొగుడుతూ మాటాడాడు!

పుండరీకాక్షుడు శిలవ్రతీసుకుంటూ, తన సానంలో 'ఒక చక్కటివారు' వస్తున్నందుకు తన బదిలీ వారికంత బాధకలిగించకపోవడం నిజమని గుమాస్తాలతో అన్నాడు. తన 'రిలీవర్' నుడ్రోచి, గుమాస్తాలంతా చాలా సన్నిహితంగా మెలగుతారని, విశ్వసనీయులని, వారి సంపూర్ణ సహాయ సహకారాలు దొరకడం ఎంతోసులభమని చెప్పారు.

అగ్నిహోత్రుడు మాటాడుతూ అంతంత ప్రశంసలకు ఆయనకు తగనట్లు, పుండరీకాక్షుడిగారికున్నంత తెలివి తేనకు లేనట్లు అన్నారు.

ఆశ్చర్యకలిగించేది ఏమంటే, 'సభారి నేట' సహాయ సహకారాలు ఆయనకు అక్కరేననే మొహంపెట్టాడు మాటాడుతూ. ఆయన అసలు ఆమాట ఎత్తినే ఎత్తలేదు!

ఈ విషయాన్నే గుమాస్తాలందరికీ బట్ట

బయలుచిన, 'చూశారా వాడి అజ అన్నట్లు మొహంపెట్టి, 'వీడితో ఇలారదు' అని అన్నాడు వేణుగోపాలరావు.

అగ్నిహోత్రుడు 'ద్యూతీ'లో చేర. పుండరీకాక్షుడు వెళ్ళిపోవడం జరిగి అగ్నిహోత్రుడిని దుయ్యబట్టనిరోజునే వేణుగోపాలరావు. నరకంగా ఉందన్నాతను, ఆఫీసుకు రావాలంటే, నలమేకను వేయవలసివస్తోందన్నాడు. కాని చిద్ర అగ్నిహోత్రుడు ఎంతఘటికుడైనా. నెన్నారేవ్వడంగాని, ఒక్కరి పిలచి చివపెట్టడంగాని జరగలేదు. పోతే.....అ! చాలా మామూలుగా పోతోంది.

సర్వేశ్వరావుకుగాని, జగన్నాథం గాని, ఆఫీసుకు అగ్నిహోత్రుడు గురి ఏమీబాధలేవు చెప్పకోవడానికి. కాని ఒ మాత్రం అరంచేసుకున్నాడు సర్వేశ్వరావు. కాగితాల కదలికలో శ్రద్ధతీసుటాడు అగ్నిహోత్రుడు!

ఒకనాటి సాయంత్రం ఉన్నట్టుండి, సరు అగ్నిహోత్రుడు గుమాస్తాలంద సమావేశపరచాడు. ఇలాటిది చాలా కొ గుమాస్తాలందరికీ. ఏదోవిశేషమంట కున్నారు. అందరూ కొట్టుమిటాడారు. గ గూడారు. గునగునలాడారు; సాయం దాకా, ఒక్కకాగితంముక్క వేణుగోప రావు బరికితేబట్టు!

గుమాస్తాల నుడ్రోచి అగ్నిహోత్రుడి అన్నాడు. "నిజంగా, నాకు సంతోషం ఉంది ఈవేళ. 'మేనేజిమెంటు' ? 'ఆఫీసు అసిస్టెంట్'ను శాంక్స్ నచేసింది. క ఒకటాడేదీనంచి ఒక 'ఆఫీసు అసిస్టెంట్' ఉంటారు మన ఆఫీసుకు."

వేణుగోపాలరావుకు చాలా చికాకు క గించింది. తనకెలాగూరాదుట ఆ ఉద్యోగ

FREE

అమూల్యమగు మీ జీవితము సౌఖ్య వంతముగా నుండుటకుగాను, రాజనైదుల్యలహాలు వుచితముగా చెప్పబడును. వయస్సు, రోగనూచనలు చెప్పవలయును.

Contact
MADAN MANJARI PHARMACY
KALBADEVI
Ramwadi BOMBAY-2

వీరేశ్వరరావుకు అగ్ని హోత్రుడి సైకాలజీ అరంకాలేదు. వేణుగోపాలరావు కేసుందని ఇచ్చాడు? చూనూ చూనూ ఎవడైతే తనని దుయ్యబడతాడో వాడికిచ్చాడు ఆ కాసా పట్టుకువెలి! కటికవాడినే వమ్ముతుంది అవు! నోరున్నవాడినే రాజ్యం కదా!

జగన్నాథం పిచ్చానుపత్రిక పంపించాల్సిందే! సర్వేశ్వరరావు దగ్గరకు పరుగెత్తాడు. సర్వేశ్వరరావు కు ఈవిషయం పట్టనటే మనలడం చూసి, జగన్నాథం వనస్థుడవు! జగన్నాథం వీరేశ్వరరావుతో చెప్పకుని కడుపుబ్బు తీర్చుకున్నాడు.

జగన్నాథం వీరేశ్వరరావుతో చెప్పకుని కడుపుబ్బు తీర్చుకున్నాడు.

“చూశారా! మనల్ని కాదని... ఆ శవేణుగాడికి... మెగా... మెరిటోట, హు!” అవేషడాడు జగన్నాథం.

“మీకు తెలియదు జగన్నాథం గారూ, మెరిటో అనటం తనను తాను రక్షించు కోవడంకోసం అఫీసరునాడిన పదమంది. ఇందులో ఏదో నాటకముంది!”

జగన్నాథం విసుదోయి చూశాడు వీరేశ్వరరావు వచ్చే. వీరేశ్వరరావు కనుబొమలు ముడిచి “వేణుగోపాల రావు నాటకమాడాడు. మనదగ్గర మనలా, అఫీసరుదగ్గర అఫీసరు దగ్గరలా మాట్లాడి ప్రాపకం సంపాదించాడు.”

జగన్నాథం ఒప్పుకోలేదు. “వేణుగోపాల రావుని అపార్థం చేసుకున్నారు మీరు. వాడు వట్టి ‘ఈజీగ్’ యింగ్ మనిషి నాకు తెలుసు” వీరేశ్వరరావు ఏదో చెప్పబోయి మాట్లాడుతున్నాడు.

వేణుగోపాలరావు పిచ్చెత్తినట్లు తిరిగాడు అవేళ. తనకర్తంకాలేదు అఫీసరు సైకాలజీ! సరాసరి అఫీసరు దగ్గరకు పరిగెత్తాడు కృతజ్ఞత తెలుపుకోడానికి! కాని అఫీసరు అగ్ని హోత్రుడు చాల ముఖ్యంగా ఉన్నాడు. వేణుగోపాలరావు “ఎందుకు వచ్చానా? అనుకున్నాడు. సంప్రదాయాలు తెలియని మోటుమనిషి అనుకున్నాడు. కాని వేణుగోపాలరావు ఒకటిమాత్రం అనుకున్నాడు, నిజంగా అఫీసరు అగ్ని హోత్రుడు తెలివితేటలను తూచగల కొలబద్ద అని.

ఈ ప్రమోదను దుమారం తగ్గడానికి సుమారు ఒకపక్షం పట్టింది. తర్వాత అఫీసు కూమారుగా నడుస్తోంది. ఆ సైల అంత మృతుండనగా, వచ్చిన కాగితాన్ని చూసుకొని ‘ఎలక్ట్రిక్ సాక్’ తిన్నంత పనయ్యింది. కుర్చీలో కూలబడాడు. “ఎంత మోసం?” అనుకున్నాడు వేణుగోపాలరావు.

వీరేశ్వరరావు దగ్గరకుపోయి కాగితాన్ని అందించాడు వేణుగోపాలరావు.

మేష్టరు: ఈ లెక్కలో ఒక నమూనైనా తిక్కవ తచ్చింజిమిరా?

విద్యార్థి: నిన్ను మా అమ్మకి అప్పు ఇచ్చాను సార్! చిత్రం: కె. అప్పలన్నామి-విజయనగరం

వీరేశ్వరరావుకూడా నిర్మాతపోయాడు! “నవారి నేటను ‘నుపర’ వైజ్ఞా చేసేనివు ణత వేణుగోపాలరావుకు లేనందున తన మామూలు ఉద్యోగానికి ‘రివర్సు’ చేయడం మొంది. ఆ సానే సర్వేశ్వరరావును ప్రమోషన్ తో భర్తీ చేయబడింది. సర్వేశ్వరరావు పరుగెత్తుకువచ్చి “ఏమి

టిలా జరిగింది?” అన్నాడు అయకంగా.

“తెలివితేటల్ని బట్టి ఇచ్చాడ అన్నాడు వీరేశ్వరరావు. “నా మొహాన్ని బట్టి” అన్నా సర్వేశ్వరరావు.

“అదే” అన్నాడు పక్కనీటు ఉన్న జగన్నాథం. ఫక్కునననన కున్నాడు అంతా.

అనుభూష్టంక రిక హోల్ వచ్చాడు అగ్ని హోత్రుడు, అంసుంచొన్నాడు. వేణుగోపాలరా పక్కనే సంచొని అందరినీ ఉజ్జేం తనకుట్రాస్సఫరుయిందని చెప్పాడ అందరూ ఒక్కమాటు నిశ్చలయ్యారు

అఫీసరు అగ్ని హోత్రుడు వేణుగోపాలరావు వంక కోరగా చూశాడు వేణుగోపాలరావు మొహాన్ని సెరుచుక్కలేదు. అఫీసరు ఫక్కునననన తూ తన గదిలోకి నడిచాడు. ఆ ననన చాలా భయంకరంగా వేణుగోపాలరావుకు ఉండడమేకాక, అల

హృదయాన్ని బద్దలు చేసింది! అఫీసరువెలి పోయాక, వీరేశ్వరరా అన్నాడు. “మన అఫీసరు గురిం

చాలా అసందర్భంగా విన్నాం. అయ కోప్పినిమాత్రం కాదు గాని ఉద్దండు.

అవలి సేవలు లెక్కపెట్టేటట్లు ఉన్నాయి. అగ్ని హోత్రుని సైకాలజీ తన కర్మయినట్లైతే గా ఫీట్లై, తన సీటులో కూర్చున్నాడ వేణుగోపాలరావుకు అరంకాని విషయం. “అఫీసరు, ఎందుకు తనను చూసి నవ్వినట్లు చప్పగా అడుగులు వేసుకుంటూ, నడికొ కోసం ‘కాంటీన్’ కి నడిచాడు.

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నది, మీ సరియైన ధర్మను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక బోను కాగ్గుపైన మీకు యివ్వమని ఒక పుస్తకము పేరున్నూ, మీరు ప్రాయం చేడి, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునాచా యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

శ్రోతవి శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కాగ్గు వ్రాసిన తేదిలగాను తుదిమాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితములను, వి వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పర దేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, శ్రీ సుఖము, సంతానము, విధిని ఊపములు, లాటరీ, అకస్మాద్రవ్యలాభము మొదలగు నానిని గురించి స్పష్టముగా చూపవారిగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) కుంభగ్రహము లేకుండా పుస్తకం యొడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీ పుస్తకం వంపబడును. మేము పంపిన భోగలూ మీకు తృప్తిగా నుండియోడెట్లైతే మేము వాతమ చేయబడును. ఒక పారి పరిక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Iyotishi (WP-13) Jullundur City.